

at det er ad den Vej, at vi skulde søge at ophjælpe Øerne, og jeg frygter noget for, at dette Forslag her maaske er et Fingerpeg om, i hvilken Retning vi kunne vente os en Toldrevision herhjemme i vort eget Land". Hertil svarer Finansministeren: Nej! Og min Partifælle siger, at det glæder ham at høre, og han beder alle være Vidne til, at Ministeren erklærer, at saaledes skal Sagen ikke opfattes. Nu er ganske vist Vilhelm Lassen død, men vi have en anden Venstrefinansminister, og denne gaar nogle faa Aar efter hen og fremsætter et Lovforslag, der fastsætter tilnærmelsesvis den samme Skat for Brændevin som den, der den Gang ikke kunde være Tale om. Hvad Venstre her har gjort, forekommer mig at være alt andet end en Fastholden af Standpunkter; det er tværtimod at forlade Standpunkter.

Vi Socialdemokrater ere imod denne Brændevinsskat af de samme Grunde, som vi have til at være imod den i Gaar behandlede Ølskat. Jeg skal derfor ikke gentage mine Udtalelser fra i Gaar, men kun sige, at vi ville stemme mod dette Lovforslag og imod de Ændringsforslag, der kun have til Hensigt at gøre Skatten yderligere trykkende for Befolkningen — jeg tænker her paa Efterbeskatningen —, men i øvrigt kunne vi naturligvis stemme for Ændringsforslag, som have nogen Betydning i teknisk Henseende.

Rode: I den Betænkning, som er afgiven af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), lyder der til Regeringspartiet et hjerteligt Velkommen! Et hjerteligt Velkommen til det Standpunkt, som Højre altid har forfægtet i denne Sag, og som Regeringspartiet endelig er gaaet over til. Det ærede Medlem indleder sin Betænkning med at „udtale sin Anerkendelse af, at Flertallet trods sin politiske Fortid saa resolut har sluttet sig til den foreslaaede Tredobling af Brændevinsafgiften“. Det viser sig altsaa, at det ærede Medlem, der i Gaar frakendte den højtærede Finansminister Resoluthed, dog mener, at den højtærede Finansminister paa et vist Punkt har været resolut, og at for dettes Vedkommende den Fe, som uddeler Resoluthedens Naadegave, har tildelt Regeringspartiet en Del af sine Skatte. I øvrigt mener jeg, at det ærede Medlem, som selvfølgelig har Anledning til at udtrykke sin Glæde, skulde have været en Smule mere hensynsfuld overfor sine Medarbejdere. Det ærede Medlem er misfornøjet med, at Partiet

ikke har taget Tillægsafgiften helt bort, ikke yderligere har forhøjet Brændevins-skatten lidt og faaet en ensartet Brændevinsafgift for al Spiritus. Dette udtrykker det ærede Medlem paa følgende Maade: „Nu, da man imidlertid lykkelig har frigjort sig fra dette folkelige Døgme af speciel dansk Oprindelse“ —, det er Venstres tidligere Opfattelse —, „turde fornuftigvis ogsaa dermed al Grund til vedblivende at bevare Rudimentet fra denne nu snart forhistoriske Venstreperiode være bortfalden“. Det forekommer mig, at det ærede Medlem kunde have været en Smule mere hensynsfuld. Han har selv en Gang i Fortiden tilhørt Venstre og maa kende de Følelser, som besjæle de Mænd, der forlade een Politik for at gaa over til en anden. Altsaa lidt hensynsfuldere kunde det ærede Medlem have været, nu da han ser sine tidligere Meningsfæller atter samles med sig.

Tillægsafgiften — det er rigtigt nok, det har den ærede Ordfører erkendt i dette Øjeblik — er der ikke synderlig Mening i, efter at Partiet har forladt den Politik, det tidligere har ført. Den Tillægsafgift, som bliver staaende, er ganske ringe, og det er meget tvivlsomt, om det kan lønne Umagen at have en saadan Tillægsafgift. For saa vidt maatte der i Ordførens Udtalelser ogsaa for det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) ligge en Bebudelse af, at man nok ogsaa paa dette Punkt vil finde hinanden paa et senere Tidspunkt af Forhandlingerne. Det Øjeblik, da man skal finde hinanden for Tillægsafgiftens Vedkommende, er som for de fleste af de vigtigere Skattespørgsmaals Vedkommende henlagt til Landstinget. Der vil Tillægsafgiften blive strøgen, og Regeringspartiet her vil tiltræde den Opfattelse, at den er overflødig i Henhold til, hvad den ærede Ordfører allerede har sagt. Imidlertid, for Øjeblikket foreslaar man ogsaa at bevare Tillægsafgiften. Jeg har tidligere sagt, at den i Øjeblikket væsentlig kun vil staa som et lille Monument over Vilhelm Lassens Politik. Vilhelm Lassens Alkoholbeskatningspolitik bares oprindelig af Ønsket om at indføre en Værdibeskatning, og som Finansminister udtalte Lassen gentagne Gange, at hvis hans Politik sejrede, vilde man have en ensartet Beskatning af Alkohol efter Værdi. Hvordan Forholdet vil blive, efter at dette Lovforslag er gennemført, har jeg tidligere haft Lejlighed til at omtale, og i Betænkningen her have vi nævnt det. Værdibeskatningen bliver saa-